

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. V. Ob longitudinem, & repetitionem Concionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

que aded parùm horrere debeat conciones scelerati Prædicatoris, si quidem efficaciter curari velit.

CLXIV. Quartò ipsum hortetur, ut Concionatorem tanquam legatum à DEO ad se missum, & voluntatis divinæ Interpretem intueatur, atque aded, sicut ij, quibus aliquid à Rege per Interpretem imperatur, non ad vitam Interpretis, sed solam rei imperatæ substantiam attendunt; ita pari ratione & ipse non quærat, quis hoc dixerit, sed quid dicatur, attendat, cum Verbum divinum tantæ sit authoritatis & dignitatis, ut, per quemcunque manifestetur, parè semper reverentiâ & aviditate sit audiendum, atque implendum.

§. V.

Tentatio V. ob longitudinem, & repetitionem concionis.

CLXV. **A**lipius honestus civis fatetur, se libenter quidem audire Verbum DEI, sed tamen duo plerumque sibi permolesta accidere in concionibus, nempe quòd & nimis diu frequenter protrahantur, & sæpe eadem doctrinæ repetantur; hinc enim fieri, ut, sicut de cibus testatur Salomon, quòd anima saturata calcabit favum, ita & ipsi satietas Verbi Divini fastidium pariat. Quæritur itaque, quomodo hæc ei tentatio sit eripienda?

Responsio.

CLXVI. Primò illi ostendat, negari quidem non posse, vitium non leve quorundam Concionatorum esse, quòd conciones nimis protrahant, cum potius observare deberent saluberrimam S. Thomæ Aquinatis

tis sententiam in c. 13. Hebr. illa verba : *Perpar-*
scripsi vobis : ubi sic ait : *Sermones breves valde ac-*
cepti sunt ; quia , si sunt boni , avidius audiuntur ; si
rò mali , parùm gravant , nihilominus tamen sic
 Convivæ in Hospite suo ob beneficentiam & liber-
 tatem , quam ipsis exhibet , facilè dissimulant levis
 defectum , si quem fortè in ipso advertunt , ita cum
 majorem longè liberalitatem & charitatem erga ho-
 ditores suos ostendat Concionator , cùm tam po-
 tiosum illis Verbi Divini convivium apparâit , me-
 rò quoque tam levis defectus tantò majori cum pa-
 tientia est supportandus , & dissimulandus , quam
 clariùs cognoscitur , eum non ex perversa voluntate
 sed ferventissimo potiùs Zelo proficisci , atque ad
 graviter culpari , aut ægrè ferri non debere.

CLXVII. Secundò eidem ostendat , quot ho-
 frequenter ab ipso & alijs in Convivijs , quibus co-
 pora reficiuntur , participandis insumentur , nec tantum
 ullus facilè deprehendatur , qui de protractione man-
 talis convivij queratur ; quàm indignum proin & ab-
 surdum sit , in convivio spiritali Verbi Divini , quo
 anima reficitur , conqueri , quòd unico fortè vel ab-
 ro quadrante ultra consuetum tempus protrahatur .
 Quid enim aliud argui ex tali querela potest , nisi
 quòd animæ salutis minoris , quàm incolumitas cor-
 poris æstimetur , quod sine dubio bonum & pruden-
 tem Christianum non decet.

CLXVIII. Tertiò eidem ostendat , quid circa re-
 petitionem ejusdem materiæ S. Paulus Phil. 3. dicit
De cætero , Fratres mei , gaudete in Domino semper
eadem vobis scribere , mihi quidem pigrum , vobis au-
tem necessarium ; quia , ut rectè quidam dixit , pri-

tervolat Intellectus, & sequitur nullus, aut rarus affectus. Hinc idem Apostolus 2. Tim. 4. Timotheum monet: *Pradica Verbum, insta opportunè, importunè; argue, obsecra, increpa in omni patientia & doctrina; erit enim tempus cum sanam doctrinam non suscipiebunt, sed ad sua desideria coacervabunt sibi Magistros prurientes auribus, id est, novas semper, & curiosas materias ad beneplacitum Auditorum proponentes.*

CLXIX. Quartò eidem ostendat, Verbum DEI medicinæ aut emplastro simile esse, quæ non primâ statim vice morbum tollunt, aut vulnera curant, sed sæpiùs applicanda sunt. Sed & cibus semel duntaxat sumptus non conservat vitam; hinc quotidie offam, carnem, olus &c. comedimus, nec tamen fastidium concipimus, imò frequenter hos omnibus alijs præferimus. Hinc Monachus quidam, quâ arte tam pinguis effectus esset? respondit per hoc se istam pinguedinem obtinuisse, quòd uno quidem die comederit pisa & olera, alio olera & pisa, tertio pisa cum oleribus, quarto olera cum pisas, innuere volens, se ejusdem speciei cibos plerumque sumpsisse, eosque plus sibi, quàm diversitatem ciborum profuisse. Ne ergo ægrè ferat & ipse Alipius, si eadem doctrinæ sæpiùs repetantur, ut, quod primâ vice efficere non potuerunt, secundâ aut tertiâ efficiant.

